

man allerede, i alt Fald her i Kjøbenhavn har Noget, man kalder anerkjendte Sygekasser, nemlig dem, som Kommunen giver et Bidrag ved Medsættelse af deres Hospitalsbetaling, og saa kalder anerkjendte Sygekasser. De, der her er Tale om i Lovforslaget, ere anerkjendte paa en anden Maade — idet de faae en legal Anerkjendelse, de faae nemlig, som det vil fremgaa af § 1, Ret til Anerkjendelse, naar de i Øvrigt opfylde de foreskrevne Betingelser, og naar de faae denne Anerkjendelse, saa faae de Ret til den dermed forbundne Støtte, som Lovforslaget giver. Det mener jeg altsaa er at anerkjende dem paa en Maade, som maa anses for tilfredsstillende, idet her er givet Ret til Tilskud, naar Betingelserne i Øvrigt ere tilstede. Flere ærede Medlemmer have opholdt sig stærkt over det Tilsyn, der skulde føres med Sygekasser, men mærkværdigt nok synes de aldeles ikke at have havt Die for den Hjælp, der ydes disse Sygekasser gennem dette Tilsyn. Thi naar de ret ville se paa dette Tilsyn, er det i mange Tilfælde — ja i de fleste Tilfælde — en Hjælp. At der fordrer visse formelle Betingelser opfyldte, at der skal indsendes Love og deslige, kan man dog vel ikke forundre sig over, for det forekommer mig dog ganske nødvendigt. Naar man ser nærmere paa Bestemmelserne, vil man se, at Sygekasse-Inspektøren her i Virkeligheden yder et meget betydeligt Arbejde og en meget betydelig Hjælp. Jeg kan ikke se, at hans Stilling er saaledes, at han kan komme til at genere nogen som helst Sygekasse. Jeg betragter det langt mere som en Hjælp. Selvfølgelig, de formelle Betingelser komme vi vel nok overens om; om de reelle kan det blive vanskeligt at komme overens; som saadan har man jo forlangt et vist Minimumstal, der skulde være mindst det og det Tal. Jeg skal ikke opholde mig stærkt ved det. Ærede Medlemmer have lagt saa stærk Vægt paa disse forkræftelige 50 Medlemmer; jeg tror ikke, det er for meget at forlange. Man har maattet have for Die, hvad der kunde være passende, naar det virkelig skulde være en solidarisk Forening, thi de Sygekasser, som her er Tale om, er kun dem, hvor Medlemmerne sikkre hverandre, og vi skulle altsaa have et vist Tal — det kunne vi vel nok enes om. Forøvrigt er Bestemmelsen ikke saa overordenlig generende, thi om der end er en Del Kasser med under 50 Medlemmer, saa er det af samtlige Sygekassemedlemmer kun 7 pCt., som befinde sig i saadanne Kasser med under 50 Medlemmer, efter hvad jeg har kunnet faae oplyst. At Vedtægterne skulle indeholde nogle andre Begrænsninger, tror jeg ikke, at man videre har opholdt

sig over; derimod har der været forskjellige Indvendinger imod § 4, og den sidste ærede Taler talte stærkt imod Bestemmelsen, saaledes som den er formuleret i § 4. Jeg skal her sige, at mig er det ikke saa meget om at gjøre, hvorledes man formulerer denne Bestemmelse, naar man bare kommer til det Maal, som vi skulle naae, nemlig at det er Ubemidlede, som skulle støttes. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at en Baron ikke kan være Medlem af nogen anerkjendt Sygekasse. Forskriften slutter med den Bestemmelse: „og andre med de nævnte i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder“. Det er altsaa klart, at hvis en Mand fra den Samfundsklasse i økonomisk Henseende er ligestillet med de foranvænte Mænd eller Kvinder, saa kan han være Medlem af en anerkjendt Sygekasse. Det, at der nævnes Arbeidere, Husmænd, ubemidlede Haandværkere, Næringsdrivende o. s. v., kan jeg ikke se kan være nogen Feil. Naar Arbeidere ere nævnte paa den Maade, saa tænker man nærmest paa det legemlige Arbeides Mænd, og at der findes adskillige saadanne i Landet, synes jeg ikke ret vel kan benægtes. Man har dernæst opholdt sig over, at det kun var for Ubemidlede, Sygekasserne vare, at altsaa Bemidlede ikke maatte komme ind i disse Sygekasser. Vi have her foreslaaet, at de kunne blive indtil videre, men det forekommer mig dog rigtignok, at det rettest siges: disse Sygekasser ere for Ubemidlede; ville Bemidlede have Sygekasser, saa maa de danne Sygekasser for sig selv, eller de maa gaa ind i andre allerede oprettede Sygekasser af denne Art. Jeg sætter det noget i Forbindelse med Lægespørgsmaalet. Jeg tror nemlig, at en af Ankerne fra Lægerens Side er den, at der gaa ind i Sygekasserne bemidlede Folk, som derved tilvende sig billigere Lægehjælp og Medicin, og det forekommer mig ikke, at de af Staten anerkjendte Sygekasser skulde optage saadanne Medlemmer. De skulle kun optage Medlemmer, som virkelig trænge til Hjælp, og de, som ikke trænge til Hjælp, maa saa se, hvorledes de kunne komme af Sted med deres Læger eller selv danne andre Sygekasser. Jeg tror ikke at tage feil, naar jeg siger, at netop en af Lægeankerne er, at de gennem Sygekasserne komme til at behandle Folk, som ikke i og for sig ikke burde have Moderation i Betalingen til Lægerne. Jeg skal forøvrigt ikke benægte, at Lægerne have stor Fortjeneste af Sygekassernes Udvikling. Det kan ogsaa godt være, at Honorarerne maa forhøies noget i nogle Sygekasser, ingenlunde i alle; der er ogsaa Sygekasser, som yde en ret passende Betaling, men jeg tror rigtignok,